

Пейо Яворов

Ще дойдеш ти

Ще дойдеш ти, очакван ден.
Изгубих аз човешка мощ
в безсъница през дълга нощ.
Ще дойдеш ти, спасител-ден.
Разметнал пурпур и лъчи,
към вечността повил очи,
зора ще зазориш над мен.

Ще дойдеш ти, очакван ден.
Вампири много сред нощта
без жал ми смукаха кръвта.
Ще дойдеш ти спасител-ден.
В море от мрак и светлина
внезапно кипнала вълна
ще грабне нежно дух ранен.

Ще дойдеш ти, очакван ден.
Ще дойде с тебе най-подир
в безсъница сънуван мир.
Ще дойдеш ти, спасител-ден.
Ще пламне тъмен кръгозор,
ала засенил моя взор,
ще бдиш ти царствено над мен.

Ще дойдеш ти, очакван ден.
С вестително протяжен звън,
по-тих от песен в утрен сън,
ще дойдеш ти, спасител-ден.
И в умиление тогаз – ще плача аз
самси над своя труп студен...

Ще дойдеш ти, очакван ден!

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7114>]